

Algebra Symboliczna

Wykład XI

Andrzej Odrzywólek

Instytut Fizyki, Zakład Teorii Względności i Astrofizyki

09.01.2008, środa, 13:15

dr Andrzej Odrzywołek

pokój 447, IV piętro

E-mail: odrzywolek@th.if.uj.edu.pl

Wykład: środy 13.15-15.00 s. 128

Ćwiczenia: piątki 10.30-12.00

Konsultacje: środy ~11-13, czwartki 10-12

WWW: <http://ribes.if.uj.edu.pl/alsymb/>

Pole wektorowe

Funkcję przyjmującą wartości wektorowe, czyli *trzy* funkcje (uporządkowane) trzech zmiennych dla przestrzeni trójwymiarowej nazywamy polem wektorowym. Jest to bardzo często stosowany opis w fizyce np:

- 1 pole magnetyczne
 $\mathbf{B}(\mathbf{r}) \equiv \mathbf{B}(x, y, z) \equiv \{B_x(x, y, z), B_y(x, y, z), B_z(x, y, z)\}$
- 2 pole elektrostatyczne $\mathbf{E}(x, y, z)$
- 3 potencjał wektorowy pola elektromagnetycznego $\mathbf{A}(\mathbf{r}, t)$
- 4 pole prędkości płynu $\mathbf{v}(\mathbf{r}, t)$

W Mathematicie zapiszemy pole wektorowe jako np:

$$\mathbf{B} = \{ B_x[x,y,z], B_y[x,y,z], B_z[x,y,z] \}$$

Pole skalarne

Funkcję przyjmującą wartości skalarne, czyli *jedną* funkcję trzech zmiennych dla przestrzeni trójwymiarowej nazywamy polem skalarnym. Faktycznie jest niemal synonim funkcji trzech zmiennych. W fizyce opisujemy w ten sposób np:

- 1 rozkład temperatury $T(\mathbf{r}) \equiv T(x, y, z)$
- 2 potencjał grawitacyjny $\phi(x, y, z)$
- 3 rozkład gęstości np: masy $\rho(\mathbf{r}, t)$
- 4 pole ciśnienia płynu $p(\mathbf{r}, t)$

W Mathematicie zapiszemy pole skalarne jako np:

$$\mathbf{p} = \mathbf{P}[x,y,z]$$

Układy współrzędnych

Pola wektorowe i skalarne *bardzo często* (prawie zawsze) opisujemy w krzywoliniowych układach współrzędnych np:

- 1 współrzędne cylindryczne (r, ϕ, z) **Cylindrical** $[r, \phi, z]$
- 2 współrzędne sferyczne (r, θ, ϕ) **Spherical** $[r, \theta, \phi]$
- 3 ...

Umiejętność dobrania właściwego dla problemu układu współrzędnych jest kluczowa przy rozwiązywaniu problemów fizycznych.

- potencjał grawitacyjny masy punktowej we wsp. sferycznych to $\phi = -GM/r$
- pole wektorowe jednostajnie obracającej się cieczy we wsp. cylindrycznych to $\mathbf{v} = \Omega r \mathbf{e}_\phi \equiv \{0, \Omega r, 0\}$

Analiza wektorowa w 3D: podstawowe operacje algebraiczne

Operacje algebraiczne

- iloczyn skalarny dwóch pól wektorowych produkuje pole skalarne: $\phi(\mathbf{r}) = \mathbf{V}(\mathbf{r}) \cdot \mathbf{U}(\mathbf{r})$ W MATHEMATICE:
 $\mathbf{V} = \{ V_x[x,y,z], V_y[x,y,z], V_z[x,y,z] \}$
 $\text{phi} = \text{Dot}[\mathbf{V}, \mathbf{V}]$
- iloczyn wektorowy dwóch pól wektorowych produkuje pole wektorowe: $\mathbf{W}(\mathbf{r}) = \mathbf{V}(\mathbf{r}) \times \mathbf{U}(\mathbf{r})$ W MATHEMATICE:
 $\mathbf{U} = \{ U_x[x,y,z], U_y[x,y,z], U_z[x,y,z] \}$
 $\mathbf{W} = \text{Cross}[\mathbf{V}, \mathbf{U}]$

Uwaga!!!

Pakiet **VectorAnalysis** udostępnia funkcje **DotProduct** i **CrossProduct**. *Nie należy ich używać !!!* Nie mają sensu dla pól wektorowych w bazach ortonormalnych. Należy stosować **Dot** i **Cross**.

Analiza wektorowa w 3D: podstawowe operacje różniczkowe

Operatory różniczkowe

- dywergencja (ang. *divergence*) jest operatorem różniczkowym który przekształca pole wektorowe w skalarne
- gradient (ang. *gradient*) jest operatorem różniczkowym który przekształca pole skalarne w wektorowe
- rotacja (ang. *curl*) jest operatorem różniczkowym który przekształca pole wektorowe w wektorowe
- operator Laplace'a (ang. *laplacian*) jest operatorem różniczkowym który przekształca pole skalarne w skalarne (lub wektorowe w wektorowe, działając po kolei na trzy składowe wektora)

Analiza wektorowa w 3D: gradient

Gradient we współrzędnych prostokątnych (kartezjańskich)

Wektor o współrzędnych:

$$\mathbf{V} = \left\{ \frac{\partial f(x, y, z)}{\partial x}, \frac{\partial f(x, y, z)}{\partial y}, \frac{\partial f(x, y, z)}{\partial z} \right\}$$

nazywamy *gradientem* pola skalarnego (tzn. funkcji 3 zmiennych)
 $f(\mathbf{r}) \equiv f(x, y, z)$. Równoważny zapis to:

$$\mathbf{V} = \mathbf{grad} f \equiv \nabla f$$

Nabla (ang. *del*)

W rachunkach ręcznych i notacji tradycyjnej bardzo często stosuje się operator ∇ , zdefiniowany jako wektor o składowych:

$$\nabla \equiv \left\{ \frac{\partial}{\partial x}, \frac{\partial}{\partial y}, \frac{\partial}{\partial z} \right\}$$

Pakiet **VectorAnalysis**

Obliczenia w różnych układach współrzędnych ułatwia pakiet:
«VectorAnalysis»

Gradient obliczamy funkcją **Grad**:

Grad[f[r, θ, φ], Spherical[r, θ, φ]] w wyniku otrzymujemy (dla przykładu) wzór na działanie operatora gradientu na dowolną funkcję we współrzędnych sferycznych:

Out =

$$\left\{ (f^{(1,0,0)})[r, \theta, \phi], (f^{(0,1,0)})[r, \theta, \phi]/r, (Csc[\theta](f^{(0,0,1)})[r, \theta, \phi])/r \right\}$$

Otrzymujemy dobrze znany (?) rezultat:

http://en.wikipedia.org/wiki/Del_in_cylindrical_and_spherical_coordinates

$$\nabla f(r, \theta, \phi) = \left\{ \frac{\partial f}{\partial r}, \frac{\partial f}{r \partial \theta}, \frac{\partial f}{r \sin \theta \partial \phi} \right\}$$

Analiza wektorowa w 3D: dywergencja

Dywergencja we współrzędnych prostokątnych (kartezjańskich)

Pole skalarne (funkcję):

$$g(x, y, z) = \frac{\partial V_x(x, y, z)}{\partial x} + \frac{\partial V_y(x, y, z)}{\partial y} + \frac{\partial V_z(x, y, z)}{\partial z}$$

nazywamy *dywergencją* pola wektorowego $\mathbf{V}(\mathbf{r})$. Równoważny zapis to:

$$g = \operatorname{div} \mathbf{V} \equiv \nabla \cdot \mathbf{V}$$

W MATHEMATICE obliczamy ją poleceniem **Div** np:

```
In:=Div[ { x, y, z }, Cartesian[x, y, z]]
```

```
Out = 3
```

```
Div[ {r, 0, 0}, Spherical[r, θ, φ]]
```

```
Out = 3
```

Wynik ilustruje twierdzenie mówiące, że $\operatorname{div} \mathbf{r} = n$, gdzie n to wymiar przestrzeni.

Rotacja we współrzędnych prostokątnych (kartezjańskich)

Pole wektorowe $\mathbf{W}(x, y, z)$ określone jednym ze wzorów z Zad. 1 nazywamy *rotacją* pola wektorowego $\mathbf{V}(\mathbf{r})$. Zapisujemy to jako:

$$\mathbf{W}(\mathbf{r}) = \text{rot}\mathbf{V} \equiv \nabla \times \mathbf{V}$$

W MATHEMATICE obliczamy ją poleceniem **Curl** np. dla pola prędkości cieczy obracającej się z prędkością kątową Ω :

In:=Curl[{ 0, Ω r, 0 }, Cylindrical[r, ϕ , z]]

Out = { 0, 0, 2 Ω }

In:= Curl[{ - Ω y, Ω x, 0 }, Cartesian[x, y, z]]

Out = { 0, 0, 2 Ω }

Wynik pokazuje, że $\frac{1}{2}\text{rot}\mathbf{V}$ to faktycznie lokalna prędkość rotacji pola \mathbf{V} – z taką prędkością kątową będzie obracał się np. wrzucony do wody patyk.

Laplacian we współrzędnych prostokątnych (kartezjańskich)

Pole skalarne $h(x, y, z)$ określone w następujący sposób:

$$h(x, y, z) = \frac{\partial^2 V(x, y, z)}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 V(x, y, z)}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 V(x, y, z)}{\partial z^2}$$

nazywamy *laplacianem* pola skalarnego $V(\mathbf{r})$. Zapisujemy to jako:

$$h(\mathbf{r}) = \nabla^2 V \equiv \Delta V$$

W MATHEMATICE obliczamy go poleceniem **Laplacian** np:

```
V = Re[Log[Sin[(x + I y)^3]]]
```

```
Laplacian[V, Cartesian[x, y, z]]
```

```
Simplify[%]
```

```
Out = 0
```

Laplacian części rzeczywistej (lub urojonej) dowolnej funkcji zespolonej wynosi zero.

Potencjał skalarny

Jeżeli pole wektorowe \mathbf{V} jest *bezwirowe*, czyli:

$$\mathbf{rot}(\mathbf{V}) = 0$$

to zwykle istnieje potencjał skalarny $\phi(\mathbf{r})$, taki że:

$$\mathbf{V} = \text{grad}\phi$$

Potencjał wektorowy

Jeżeli pole wektorowe \mathbf{V} jest *beźródłowe*, czyli:

$$\text{div}(\mathbf{V}) = 0$$

to zwykle istnieje potencjał wektorowy $\mathbf{A}(\mathbf{r})$, taki że:

$$\mathbf{V} = \nabla \times \mathbf{A}$$

Niestety, MATHEMATICA nie oblicza ich bezpośrednio, należy wyznaczyć go korzystając np. z **DSolve**

Przykład

Natężenie pola grawitacyjnego (przyspieszenie grawitacyjne) w otoczeniu masy M wynosi:

$$\mathbf{g} = -\frac{GM}{r^2} \mathbf{e}_r$$

Szukamy potencjału grawitacyjnego V we współrzędnych sferycznych: **grad** = **Grad**[**V**[**r,θ,φ**],**Spherical**[**r,θ,φ**]]

Rozwiązujemy pierwsze równanie różniczkowe wynikające z równości $\mathbf{g} = \text{grad} V$:

DSolve[**grad**[[1]] == -G M/r², v, {r, θ, φ}]

Out = {{ { v → Function[{ r, θ, φ }, (G M)/r + C[1][θ, φ] } } }

Wstawienie wyniku do 2 i 3 równania pokazuje, że funkcja $C[1]$ musi być stałą: **ln** = **grad** /. **%**[[1]]

Out = { -GM/r², C[1]^(1,0)[θ,φ]/r, Csc[θ]C[1]^(0,1)[θ,φ]/r }

Skomplikowany przykład: ciekły kryształ

Równanie równowagi ciekłego kryształu ma postać:

$$\mathbf{H} = \mathbf{n}(\mathbf{n} \cdot \mathbf{H})$$

gdzie *pole molekularne* \mathbf{H} to:

$$\begin{aligned} \mathbf{H} = & K_1 \nabla \operatorname{div} \mathbf{n} - \\ & K_2 \{(\mathbf{n} \cdot \operatorname{rot} \mathbf{n}) \operatorname{rot} \mathbf{n} + \nabla \times [(\mathbf{n} \cdot \operatorname{rot} \mathbf{n}) \mathbf{n}]\} + \\ & K_3 \{(\mathbf{n} \times \operatorname{rot} \mathbf{n}) \times \operatorname{rot} \mathbf{n} + \nabla \times [\mathbf{n} \times (\mathbf{n} \times \operatorname{rot} \mathbf{n})]\} \end{aligned}$$

K_i – pewne stałe. Rozważmy ciekły kryształ wypełniający długą rurkę. Musimy obliczyć powyższe wyrażenia we współrzędnych cylindrycznych.

Skomplikowany przykład: ciekły kryształ (2)

Obliczenia w MATHEMATICE

« VectorAnalysis'

SetCoordinates[Cylindrical[r, ϕ , z]]

$n = \{\text{Sin}[f[r]], 0, \text{Cos}[f[r]]\}$

$H = K1 \text{ Grad}[\text{Div}[n]] - K2 (n \cdot \text{Curl}[n] \text{Curl}[n] + \text{Curl}[n \cdot \text{Curl}[n] n]) +$
 $K3 (\text{Cross}[\text{Cross}[n, \text{Curl}[n]], \text{Curl}[n]] + \text{Curl}[\text{Cross}[n, \text{Cross}[n, \text{Curl}[n]]])$

$H - n n \cdot H$

%[[1]] //Simplify

$-\frac{1}{2r^2} \text{Cos}[f[r]] (K1 \text{Sin}[2f[r]] - r(K1 + K3 + (K1 - K3) \text{Cos}[2f[r]]) f'[r])$
 $+ (K1 - K3) r^2 \text{Sin}[2f[r]] f'[r]^2 - r^2 (K1 + K3 + (K1 - K3) \text{Cos}[2f[r]]) f''[r]$

Otrzymujemy równanie, które należy rozwiązać. Jest ono zaskakująco proste, biorąc pod uwagę równania wyjściowe.